

од 1968. предвиђао да краљевска демократија не може да се мења (укине) није сметало Грчкој да уставном ревизијом од 1973. баш укине монархију и прогласи републику.

4. Органи за одлучивање о промени устава

Промена устава због саме његове природе подразумева посебан поступак, другачији и сложенији од поступка доношења или мењања закона или других аката. То је условљено политичким разлозима очувања одређених интереса и односа који имају за једну земљу посебну вредност. Постоји различитост модела односно поступка промене устава гледано од земље до земље и није једноставно разврстати те системе под неколико основних модела ревизионих система. Ипак је нужно указати на неколико карактеристичних модела ревизионих система који имају своје специфичности и различити степен учешћа народа, односно његових представника у њима.

Постоје различити начини за промену устава у зависности од органа који одлучују као и поступка по коме се врши промена устава:

а) Одлучивање о промени устава од стране посебно изабране уставотворне скупштине чији је једини и искључиви задатак да изврши промену устава познају поједине државе у свету мада се он све ређе користи. Уставотворна скупштина има своје место у развоју савремене уставности и она је трасирала прелазак из предуставног у уставно стање јер је тај прелазак, почев од XVIII века управо изведен путем уставотворне скупштине. Поред улоге у доношењу првог устава, уставотворна скупштина може да означи и почетак епохалних промена којим се кида постојећа уставност. Уставотворна скупштина која се бира после таквих револуционарних промена има за циљ да донесе устав у коме ће да се назначи почетак нове владавине. То је био случај са Француском после слома монархије и изгубљеног рата с Пруском у којој је њена уставотворна скупштина донела 1875. Устав III Републике или по завршетку фашистичке окупације Устав IV Републике од 1946. Уставотворна скупштина изузетно може да се користи и као орган одлучивања о промени устава мимо предвиђеног ревизионог поступка. То ће бити онда када актуелна власт у једној земљи процени да, због важности уставних промена, о њима не треба да одлучује обична, редовна скупштина као овлашћена ревизиона власт, него посебно изабрана